

ЕСЕ НА ТЕМУ “ДІТИ ПОВИННІ ЖИТИ У СВІТІ КРАСИ, ГРИ, МУЗИКИ, МАЛЮНКА, ФАНТАЗІЇ, ТВОРЧОСТІ”

В.О. СУХОМЛИНСЬКИЙ

Чому споглядання прекрасного робить нас щасливіше? Світ навколо нас вражає такими масштабними речами, як океани, гори, ліси, чи можливо захід сонця, або шум струмка, що журчить навесні. Прийнято вважати, що ідеал краси це часто щось видовищне, величне, ідеальне. Як на мене гонитва за ідеалом, як і погоня за абсолютною істиною - це не більше як ілюзія, красу потрібно шукати в простих речах. Прості, недосконалі речі часто набагато красивіші для споглядання, а зношеність речей - це частина їх краси, більше того, сліди часу нагадують нам, що нічого в цьому світі не вічно. Але незважаючи на такі меланхолічні думки, тут більше позитиву, адже це вчить нас цінувати речі, час та людей, що оточують нас та насолоджуватись кожною секундою життя.

Неможливо зрозуміти всю красу лісу, оцінивши лише одне дерево. Так просто і неможливо усвідомити значення світу. Мистецтво, музика, фантазії так чи інакше вони проходять скрізь нас, потрібно лише дозволити мистецтву вдихнути в себе життя, ти можеш побачити багато чудесного в малому, якщо дозволиш собі це.

Тож даючи собі відповідь на питання, що робить нас щасливими, важко знайти якусь одну правильну істину, адже щастя - це спосіб мислення, питання полягає в тому, що кожен з нас вважає красивим та правильним, істина приходить через спостереження, спогляданням за природою, адже краса не у самих речах, а у тому що ти бачиш, та що це змушує тебе відчувати. У сприйнятті реальності і усвідомлені краси неминучої природи життя. Усе це ми повинні зрощувати у наших дітях, і вчити цьому, в першу чергу на власному прикладі. І наостанок, хочу завершити: “Квітка, що виросла в теплиці, прекрасна, хоча вона й не знала нещастя. Але квітка, що виросла в полі і витримала вітер, дощ, холод і спеку, має щось більше ніж просто краса. Саме це її цінність”.